

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás
	Szerző	h.ö.		Tár
	Cím	Fogy Bpest idegenforgalma		Hely
	Forrás:	Magyarország		Idő
	Bp.	1913 VII/25	(Köt. v. füz.)	
(Hely)	(Idő)			Személy
				Helyszám

NAPIHIREK.

— július 24.

Fogy Budapest idegenforgalma

A székesfővárosi statisztikai hivatal közlése tette Budapest idegenforgalmának adatait a folyó év első feléről, összehasonlítva az adatokat az utolsó három esztendő adataival. Szomorúan konstatáljuk pedig, hogy Budapest idegenforgalma jelentékenyen megfogyott. Még pedig nem csak úgy, hogy kevesebb külföldi járt fővárosunkban, hanem megcsappant a vidéki magyarok érdeklődése is Budapest iránt, sőt a Budapestre látogató vidékiek száma kisebb, mint a Bécsbe és más osztrák városokba ránduló magyarok száma. Lássuk azonban legelőbb is az ide vonatkozó ridég számadatokat.

Az 1912-ik esztendő első öt hónapjában 104.817 idegen fordult meg Budapestén, a folyó év ugyanazon időszakában pedig csaknem tízezerrel kevesebb idegen: 94.343. Kisebb ez az idegenforgalom az 1910. évi eredményénél is és 6397 lélekkel kevesebb az 1911. évi forgalomnál. A folyó év említett időszakában itt járt idegenek közül 73.973 vidéki magyar és csak 20.370 a külföldi, nevezetesen: 12.417 ausztriai és 7953 más külföldi. Talaly 10.713 volt ez utóbbiak száma, tehát az idén 2760-nal kevesebb. Az Ausztrián kívül lévő külföldről havonként mindössze 1590 idegen fordult meg Budapestén, egy nap ilyen idegenforgalma eszerint csekély 53 lélek. Bécset egy nap alatt több külföldi keresi fel, mint Budapestet egy egész hónapon át, Berlint és Párist egy napon több, mint Budapestet egy egész évben, Londonhoz, New-yorkhoz pedig nincs is már mértékünk.

Megfogyatkozott az ausztriai látogatóink száma, 1355 lélekkel kevesebb jöven Budapestre 1913 első

hat hónapjában (12.317 idegen), mint 1912 első felében, amikor 13.672 osztrák járt itt. Sokkal jelentékenyebb és szinte még szomorubb a vidéki magyarságból kikerült idegenek megfogyatkozása. 1912-ben a vidékről 79.982 vendége volt Budapestnek az év első felében, az idén pedig csak 73.973, ami csaknem hatezer (5959) érdeklődővel kevesebb.

Hogy az Ausztrián kívüli külföld mennyire van képviselve az idegenforgalomban, az egész esztendőre eléggé illusztrálja a feldolgozott statisztikai adatok utolsó hónapjának, májusnak az adatai. Tehát adott Budapestnek a Németbirodalom 805 vendéget, Franciaország 117, Olaszország 79, Nagy-britannia 161, Svájc 47, Németalföld 22, Belgium 22, Bosznia-Hercegovina 82, Spanyolország 9, Dánia 7, Svédország 19, Norvégia 8, Románia 172, Szerbia 40, Bulgária 38, Törökország 49, Görögország 3, Japán 12, a többi Ázsia 6, Afrika 9, az Egyesült-Államok 211, Amerika többi országa 7 és Ausztrália 2 vendéget.

Látnivaló, hogy Budapest idegenforgalma kegyetlenül kiesik és hogy még ez is szomorúan megapadt, az már szinte szörnyetes dolog. Annál leverőbbek pedig ezek az adatok, mert már kezdtük azt hinni, hogy végre fölfedezte a külföld Budapestet. Emlékezhettek rá, hogy az idén, éppen a kistatisztikázott hónapokban több népes nemzetközi kongresszus volt Budapestén s ahogy akkor az idegenek szerte járogattak a főváros utcáin, boldog örömmel gratuláltunk magunknak: imhol tetszik nekik ez a fényes város, vendégeink jól találják magukat itt és hirt vőven majd az otthonvalóink, csak úgy özönlik azután ide a külföldi. Az elektrotechnikusok, a könyvkiadók, a feministák kongresszusoztak Budapestén, a turiniak s a napokban a zürichi tanítók több száz kirándulóval tarkították utcáinkat. S lám: a jöttük csak egy sepp volt más világvárosok idegenforgalmához vi-

szonyítva s nekünk feltűnt az ittjöttük, mert öt idegen egy csomóban már szennázció Budapestén.

Léssák: ankétek s másmylen bolondságok estek itt az idegenforgalom növelésére s ha szónoklatok és bankettek előmozdithatnák a dolgot, idegenforgalomban már rég legyűrtük volna Párist, Londont, Bécsről nem is szólva. Borzasztóan örvendeztünk, mikor elkapunk vendégül egy-egy idegent s ez a meghatottság könyeivel áradozik előttünk Budapest szépségeiről: a nőkről, a szép magyar nőkről, a Dunáról, Gellérthegyről, Várról s ahová a hivatalos kalauzok el-elviszik: a vágóhidról, elevátorról, vásárcsarnokokról. Jó, aki itt járt, bizony sok szépségben gyönyörködhetett. Minden, amit a jó Isten adott Budapestnek, nagyszerű és ritka látványosság. Heih, de emberek is vannak

itt, akik hamar kedvét szegik a fölhevült idegeneknek. Egy kizsarolt koronára hosszabban emlékszik azután odahaza, mint a Gellértra, a Dunára s az elevátorra.

Azután nem kell ám azt hinni, hogy a külföldön az esővel potyog az emberek ölbe az arany és ha külföldi, emiatt akár egész életében erre-arra utazgathat. Akit valami jószél Budapestre hozott egyszer, alig juthat ide még egyszer. Hasztalan, ha a legszebb emlékeket vitte is magával. Ül az emlékein s mi reá várakozva, szophatjuk az ujjunkat. Semmi sem történik, hogy Budapest és Magyarország megismertetése tömegeket mozgasson meg s mindig új kirándulóknak ébresszen kedvet idejönni. Budapest városa az idegenforgalom érdekében ez esztendő első hat hónapjában kétezer koronát reszkizott s jutott belőle három hónapban fejenként

negyven fillér egy külföldi vendégre, a vidéki magyarok s az osztrák vendégek látogatását ingyen számítva.

Egy banket költségei, amibe a már megjelent külföldiek földerítésére fordít a hatóság, sokkal többbe kerül. Pedig, aki egyszer már idefanyaldott, hatósági tápláltatás nélkül is jókedvre derül itt maga a város miatt, csak fékezze meg benne az embereket, akik dikiccsel várják az idegent, hogy hamarosan lenyuzzák mind a hét bőrét. Nem arra kell tehát az áldozat, hogy a megjelent idegeneket tejbe-vajba fürösszük, a régi módi magyar földesurak módja szerint, kiszedvén szekerük kerekét is, hanem, hogy minél több idegennek az érdeklődését fölkeltsük és végre kipusztítsuk a külföld hitéből a bolond vadságokat, amikkel itt találkozni rettegnek.

Egy délutáni ujság naponkint jelzi, hogy az a magyar gróf, az a báró, bankigazgató, vállalkozó, ilyen-olyan pénzes magyar, hol nyaral? Hát Ausztr a, Német-, Franciaország valamelyik üdülő- vagy fürdőhelyén. Lehetetlen, hogy ne maradnának Magyarországon s mert találhatnak itt legalább is egyenlő értékű gyógyító forrásokat és klimatikus helyeket, ne ezeket keresnék fel, ha azonkívül, amivel a természet látott el minket, megtalálhatnák itt az emberi munkának, okosságnak, sziveségnek és jóízlésnek azt a mértékét, ami szükséges, hogy jól találja magát az idegen.

Igy vagyunk Budapest idegenforgalmával is. Csábit, marasztal maga a város és elrettent sok dolga, amivel nyuzzák az idegent, akadékoskodnak neki és elkedvetlenítik. Mi más lehetne az oka annak, hogy ime a vidék is elfordul a fővárostól s megy inkább túl a határon, noha ott él még minden magyar lelkében a vágy: látni egyszer-kétszer magyarok fővárosát, a Dunamenti nagyszerű várost, történelmünk központját.

h. ö.

